

ЗВЯЗДА

Орган ЦКіМККП(б), ЦВКіСНК БССР

№ 78 (5752) 4 красавіка 1937 г., нядзеля ЦЕНА 10 КАП.

ВАСТРЭЙШАЯ ЗБРОЯ БОЛЬШЭВІЦКАЙ ПАРТЫІ

Сьвочаснае ідэянае Пленум Цэнтральнага Камітэта ўваходзіць важнейшай вехай у гісторыю нашай партыі. Работа Пленума, даклад таварыша Сталіна зьяўляюцца ўсёй партыяй ўзор ланіскага метада работы — чэснай, адкрытай, большэвіцкай крытыкі і самакрытыкі.

Ва ўсе гады існавання нашай партыі самакрытыка з'яўлялася асновай партыйнага дзеяння, сродак умацавання і выхавання партыі. Нават у гады суровага надпала Ленін не ставіўся кілаць партыю прадаўжаць, наперак адгародзе і крыўляючы антымарксістаў, «сваю работу самакрытыкі і бязлітаснага выкрыцця ўласных мінусаў, якія абавязкова і немінуча будуць пераўтварыцца ў ростам работачага духу».

З таго часу, як былі напісаны Вядзінням Ленін у гэты момант, прайшло 33 гады. Пад кіраўніцтвам Леніна і Сталіна партыя прымае рабочых і сялян буйной парскай Расіі да савецка-гістарычнай перамогі над капіталізмам, да паспяховай будовы сацыялістычнага грамадства. Партыя наша — кіруючая, працягач партыі ў краіне дзякуючы работача-сялянскаму сацыялізму. Гэта ў многіх разоў павялічыла аднаўленне партыі, умацавала неабходнасць жорсткай самакрытыкі.

На гэту асаблівасць становіцца таварыш Сталін у сваёй неадравава. Не жаль, многі партыйныя арганізацыі, якія гэта ўстаноўлена зарэцэнтраваны Камітэтам, заблілі ўважліва таварыша Сталіна. Крытыка і самакрытыка аказаліся не ў панане.

Людзі заходзяць гаспадарчымі поспехамі сацыялістычнага будаўніцтва, а захапіўшыся, заблілі пра капіталістычнае ажуржэнне, аддуць да нас паказваюцца шпіянамі, дыверсантамі, шпёнкамі, тэарыстамі, якія партыяна-палітычную работу, павялічылі большэвіцкую шпіянаў.

Замест большэвіцкай мабільна-аперацыйнага, настражанага, падлічанага ў многіх партыйных арганізацыях сталі правідаць бюрократыя, добрадушнасць, самазадавальненне, звышнасць. Гэта давала ворагам народа — япон-японца-траціцкім шпіянамі, дыверсантамі і шпёнкамі — магчымасць рабіць сваю чорную справу.

Скоды актыва і партыйнага складу, якія зарэцэнтраваны аднаўляюцца, дамагчыся на шпёнкамі прыкладах, наколькі прыймаў і свечасна Цэнтральны Камітэт партыі і таварыш Сталін выкрылі буйнейшыя паркі ў рабоце партыйных арганізацый.

У аэтылу атмасферу славеснасці, падакітыва і ўдзітыва, якая была ў многіх партыйных арганізацыях, уварваўся свежы вецер большэвіцкай самакрытыкі. Гэты свежы вецер некалькіх заўважанняў кіраўнікам прыйшоў не на луту. «Права» ўжо пісаў аб тым, як у Кіеўскім раёне Масквы на сходзе актыва насправаві «рэгуліраваць» самакрытыку, не прастаўляючы слова няўгодным таварышам. Не лепш справа абстаўла ў Ташкенце, дзе на сходзе партыйнага актыва прывідулі не даваў крытыкаваць гарком партыі і ЦК РКП(б) Узбекістана.

Гэтыя, якія і многія іншыя прыклады, павінны настражываць партыю. Самакрытыка патрабуе нам, як паветра, як вада, асабліва зарэцэнтраваны. Без самакрытыкі не можа быць і гутаркі аб сур'ёзным руху наперад. Без самакрытыкі не можа быць і гутаркі аб большэвіцкай шпіянаў. Усё, хто гаворыць аб шпіянаў і той-жа час не змагаецца за разгортванне самакрытыкі, — чалавек пусты, не шчыры, не спраўданы большэвік.

Без самакрытыкі не можа быць і гутаркі аб спраўданы большэвіцкіх выхаванні вядраў. Метад ланіскага метада вывучаць і выкоўваць кады на ўласных памылках. Гэта заблілі многія партыйныя кіраўнікі. Замест таго, каб выкрываць памылкі асобных таварышоў, выпяваць гэтыя памылкі на свет і на гэтым вывучыць усю партыйную арганізацыю, яны лічыць за лепшае вырашаць пытанні келійным парадкам, абмяжоўвацца «большэвіцкімі ўнутрыямі» у пэсянім кругу. Тым самым яны разабраўваюць, разамітываюць партыйную арганізацыю.

запашу, культывуючы бюрократыя, самазадавальненасць, добрадушнасць. Цілічы заходзяць і ўласнае поспехамі — часамі нават мінимы — атупляюць жыўную мысл членаў партыі, тармазяць іх большэвіцкае выхаванне.

Самакрытыка па-большэвіцку азначае: выкрываць памылкі, ўстаноўляючы іх прычыны, аналізаваць абставіны, парадкуны памылкі, уважліва абмяжоўваць і знаходзяць срокі выпраўлення іх. Гэтыя дзеянні патрабаваны павінны быць паложаны ў аснову самакрытыкі, якую нам трэба разгортваць зарэцэнтраваны.

Знаходзячы кіраўнікі, якія глядзяць на гэты патрабаванне партыі, як на чарговую кампанію. Яны нават не ступіць выйсці на трыбуны і «насамакрытыкавацца» — расказаць аб двух-трох названых сваіх памылках і на гэтым лічыць самакрытыку скончанаю. Так могуць наступаць людзі, якія не разумюць, што значыць партыйныя адносіны да памылкаў.

Партыйныя кіраўнікі абавязаны значна больш чым, чым да гэтага часу, адносіцца да сігналу, ідучы знізу, — з раздзых партыйцаў і нонартыйных большэвікоў. Наўвага да сігналу прымаюць да таго, што ворагам народа аблічавіцца магчымасць шпёнкамі справе сацыялізма. Павялічылі ў гэтых адносінах прыклад Кемерускага гаркома, які атрымаў неадравава сігналы прапоўных аб тым, што ў арганізацыі адукоўчы траціцкі бандыты. Гарком не зярнуў увагі на гэтыя сігналы. Больш чым, былі сакратар гаркома Якушы таварышоў, сігналізаваўных гарком, аблічавіцца ў тым, былі-бы яны падрываць аўтарытэт гаркома, травяць гаспадарчых кіраўнікоў Кемерова. Непарытычна адносіцца да сігналу прапоўных, запіскаў самакрытыку, былі сакратар Кемерускага гаркома скажуць на плях пасобітыва траціцкім бандытам у іх падрыўнай рабоце.

Ворагі савецкай дзяржавы стыхым часе разглядаць нашу крытыку ўласных недахопаў, як азнаку нашай слабасці. Залішы гаворыць, наколькі глыбока памылковыя пань варажача лагера. 12 год назад, выстунаючы на сходзе актыва маскоўскай арганізацыі РКП(б), таварыш Сталін таварыш:

«Самакрытыка ёсьць азнака сілы, а не слабасці нашай партыі. Толькі моцная партыя, маючая каренні ў жыцці і ідучая да перамогі, можа дазваляць сабе тую бязлітасную крытыку сваіх уласных недахопаў, якую яна дапускае і будзе зьбавілі дапусьць на вачах перад усім народам. Партыя, утойваючая праўду перад народам, партыя, якая бяжыць ад свету і крытыкі, ёсьць не партыя, а кілія ашуканцаў, асуджаных на парабіць».

Самакрытыка — састаўная частка метада ланіскага. Супроць большэвіцкай самакрытыкі забоды выступалі ворагі ланіскага, ворагі народа. Траціцкі прабавалі павялічыць большэвіцкую самакрытыку, ставячы сваёй мэтай умацаванне партыйна-партыйна, варажак крытыкаў, накіраванай на падрыў магучасці партыі і савецкай дзяржавы. У жорсткіх барах з ворагамі народу партыя атрыла большэвіцкую самакрытыку — гэту вастрыжную зброю большэвіцкага. Кожная партыйная арганізацыя абавязана садзіць за тым, каб сталь гэтай зброі не заіржавела, не прыгнупалася, каб сама гэтая зброя не выпадала з рук партарганізацыі. Узначаліць самакрытыку, весті рачуючы барацьбу з тымі, хто будзе прастаўляць за крытыку — вольш што патрабуецца зарэцэнтраваны кожнай партарганізацыі, ад кожнага кіраўніка.

«Нахай партыя, нахай большэвікі, нахай усё чэсна работчы прапоўныя элементы нашай краіны выкрываюць недахопы нашай работы, недахопы нашага будаўніцтва, нахай намяраюць шляхі ліквідацыі нашых недахопаў для таго, каб у нашай рабоце і ў нашым будаўніцтве не было застоўнасці, балота, вгненья, для таго, каб усё наша работа, усё наша будаўніцтва павялічылася з цяў і дзень і ішло ад поспехаў да поспехаў» (Сталін).

(Пераклад артыкула «Права» ад 3 красавіка 1937 года).

„Сувязь з масамі, умацаванне гэтай сувязі, гатоўнасць прыслухоўвацца да голасу мас, — вольш у чым сіла і непераможнасць большэвіцкага кіраўніцтва“.

(3 заключнага слова таварыша СТАЛІНА на Пленуме ЦК ВКП(б))

РАЗГАРНУЦЬ СОЦЫЯЛІСТЫЧНАЕ СПАБОРНІЦТВА НА БАРАЦЬБУ ЗА СТАХАНАУСКІ УРАДЖАЙ!

Зварот стаханаўцаў соцыялістычных палёў БССР

ТАВАРЫШЫ КАЛГАСНІКІ І КАЛГАСНІЦЫ, СТАРШЫНІ КАЛГАСАЎ І СЕЛЬСОВЕТАЎ, РАБОТНІКІ СОУГАСАЎ І МТС, ТАВАРЫШЫ СПЕЦЫЯЛІСТЫ СЕЛЬСКОЙ ГАСПАДАРКІ!

Мы, стаханаўцы соцыялістычных палёў Савецкай Беларусі, калгаснікі і калгасніцы, работчы саўгасаў, брыгазіры, старшыні калгасаў і сельсаветаў, на ўсебеларускім зьездзе ў Менску абмяжоўвалі іштані вясенняй саўбы г. г. Мы праяралі нашу гатоўнасць і свечу, ускочылі ўсе нашы недахопы і пажаласці, вычпалі як іх патраба перамагаць, каб павялічыць свечасна, добраахасна, поўнасна выхавань дзяржаўны план і атрымаць высокі ўраджай. На гэтым зьездзе мы падрыўкі жорсткай крытыкі і самакрытыкі, так, як вучыць партыя і наш таварыш Сталін, — свае недахопы і ўнутрыныя, недахопы вясельных арганізацый і ўраджайнага раёнаў, МТС і калгасаў.

Гэтых недахопаў і ўнутрыныя аказалася вельмі многа. Ці можна сапоўна адносіцца ў тым стаўкі, што на пероце самай саўбы ў нас падрыўкі і свечу не заблісчана і знаходзяцца ў значна горшым стаўкі супроць мінулага года?

Спраўды, вольш асвоўны павялічці падрыўкі і свечу па рэспубліцы, у якім яны стаўкі? Ачыстка насення зерных культур, напрыклад, выканава толькі на 86,9 проц., ачыстка насення ільну — на 86,9 проц., абмен сартавога насення між калгасамі выканава толькі на 31 проц., абмен сартавога насення з рэсурсаў дзяржавы выканава па зерных культур на 31,5 проц., а па ільну толькі на 17 проц.

Усё на двара высна, а тую на поле высна ўсёго толькі 27 проц. пшана, тору 37 проц.

Выканава палых работ будучы ў нас рашаць спраўды і здаровыя копы. Кагі па рэспубліцы рамонт трактароў скончыў, не велькі ськазаць, што з палых работ поўнасна падрыўкаць копы. У некаторых калгасах на пагаспадарчыму, аблічавіцца адносна да догляду ва вольш, да яго падрыўкі і саўбы, а па рэспубліцы значна колькасць копы слабавольных, да работы не прыгодны. Так справа абстаўць па рэспубліцы.

А павор давайце паглядзім кожны ў сабе ў калгасе, брыгадзе, як мы падрыўкалі да другой калгаснай стаханаўскай вольш, як мы падрыўкалі да таго, каб па-большэвіцку ўжо ў гэтым годзе выканаць сталеўнікі лозыг — даў краіне 7—8 мільяраў пулоў зарна. Ажка азідзі: ім да саўбы падрыўкалі дзедна і самы каргі час падрыўкалі да вольш прасналі.

Вольш мы, таварышы калгаснікі Мінскаўшчыны, вывезлі на свае палі на 25 саванка замест 500 тыс. вазоў гою — усёго толькі 25 тыс. вазоў або 5 проц. пшана. Калгаснікі Сымбіяцкага раёна замест 350 тыс. вазоў вывезлі на палі свае толькі 30 тыс. вазоў гою або 8 проц.

А вы, таварышы калгаснікі Мазыршчыны, — з раёнаў Петрыкаўскага, Мозырскага, Даманавіцкага і інш., вольш вольш застава зусім зьявляюць. Час селяць, а вы яшчэ не ачылілі насення і не абмялілі яго на сартаве і павялічанае. Ш-ж так вольш барацьбу за стаўкі ўраджаў!

У раёнах Палачыны — Азёўскім, Лорыскім, Ветрыскім, а талкама ў Дзельскім і Клімавіцкім раёнах ўсё яшчэ не закончылі засынку насення, а

гэтым-жа раёнам ды ўсёй рэспубліцы дзяржава аказала вельмі значную дапамогу насеннем, крэдытам, фуражам. Ш-ж гэтага не дастаткова, каб кіраўніцты гэтых раёнаў паставілі літаральна ўсё ча поў ў барацьбе за падрыўку да саўбы, а неадкоў у насенні даўно павярні за кошт унутраных рэсурсаў? Замест гэтага праўдэнні раду нашых калгасаў спыні і чакаюць, што ім прывявучы адуальсці насенне. Ніхуды не варта так, таварышы! Ці можна парнець талко стаўкі, што талкі 43 проц. калгасаў склалі свае вытворчыя планы, а на ны МТС заключылі дагаворы талкі з паловай калгасаў? Мы закончылі рамонт трактароў, але-ж ці гарантаваны мы ад усакіх нечаканасцей, прастаў іх ў рабоце, на-лі не закончылі праверку якасці рмонту, ці прыйму?

Усё гэта — рэзультат нашай нядаўняй работы, бюрократыі, безадаўнасці, прамога зьявляцца і добрадушнасці. Мы стаханаўцы, разам з кіраўніцкі КК(б)В і ўрада БССР, абмяжоўвалі ўсе гэтыя недахопы, прышылі да аднаўднанага вываду, што памыні і недахопы ў рабоце калгаснікі павінны выправіць самі, свейні ўласнымі рукамі, раей ужо строга выконваючы рашэнні нашай камуністычнай партыі і савецкага ўрада.

У першую чаргу, таварышы калгаснікі, калгасніцы, работчы саўгасаў, старшыні калгасаў і сельсаветаў, неабходны клопаты аб насенні. Кожны калгас, саўгас павінны створыць высна, поўнасна забяспечыць сабе насеннем. Да пачатку саўбы сартавы абмен і ачыстка насення павінны быць поўнасна закончыты. Селяць талкі пратручаны насеннем. У кожным калгасе абавязкова павінны быць участак сартавога пасева. Ажэйне больш клопаты і ўвагі насенным участкам.

Ёсьць яшчэ магчымасць павяртаць унутрыныя па ўтвонны. Дольш людзей калгасаў пераклоўчыць на вывазку гою і тору па палі, выдзельні для гэтага большасць палых сілы.

Таварышы калгаснікі, абмяжоўчыце ўсе мерапрыемствы і мабільныце ўсе магчымасці ўдэлы ўраджайнасці такіх культур, як гречка і проса. Помічы, што гречка і проса талкама ўраджыві на добра падрыхтаванай глебе. Нашыя раёны пасевы дубіны і кашонышы, які даўчы вам больш магчымасці павялічыць ўраджай і расшырыць кармавую базу для жывёлагадоўлі.

Высокі ўраджай дабываюцца не лутой балбатней і залічываннем, а ў выніку ўпартай, чэснай, адданай работы, прымянення высокай агратэхнікі і свечаснага выканавання работ. Неабходна найстражывейшым чынам дабіцца выканавання плана саўбы ў тэрмін, устаноўлены ў ўрадах у пастанове аб зярнаўным плане вясенняй саўбы. Ні па крок не адступіць ад таго мінімума агратэхнічных патрабаваньняў, які ўстаноўлены пастановай ўрада ў частцы ўпартыкі глебы і догляду за пасевам.

Нам трэба шырока прымяняць усё дэявенні ў агратэхніцы: араваўны насення, радковую саўбу, вывучаць і прыярачэння новыя спосабы саўбы — аўтаўраўны міжэлементаў і перагарнак спосабаў. Трэба абавязкова прымяняць пакармуку пасеваў, арганізаваць баранасяне азійных і кашонышы, мультываранне пасеваў і т. д.

Дзяржава ідзе нам на сустрэчу і заўважыве часую працу. У гэтым годзе ўстаноўлены новыя ільготы па хлэбастаўчым і натуральна, па вытворчасці тэхнічных культур, па пабытну ўтвонняў. За перавыкананне плана насеве зерных

дзяржава прастаўляе вольш ільготы. Урад і партыя ўстаноўляюць спецыяльныя ільготы для калгасаў паграчальных акруг і раёнаў.

У адказ на гэту дапамогу, таварышы, у бягучым годзе мы павінны дабіцца на палых сваіх калгасаў рэкордных ураджаў і даць рэспубліцы і ўсёй краіне ў гэтым годзе не менш 90—100 пудоў ў сярэднім ураджай зерных з га, 4—5 цнт. ільвавалака і 900—1100 пудоў бульбы з га.

Усе ўмовы і абавязальнасці записаны ў дагаворы на соцыялістычнае спаборніцтва, які на нашым глебе заключаць з калгаснікамі Заходняй вобласці. Усе магчымасці выканаць гэтыя ўмовы маюцца ў нашых руках. У гэту вольш на палых Беларусі будуць працаваць звыш 7.000 трактароў. Трэба, каб кожны трактар быў ў баране спраўны, поўнасна награваны і даваў-бы маўсімальную прадукцыйнасць.

Таварышы калгаснікі-трактарысты і калгасніцы-трактарысты, таварышы трактарысты саўгасаў, спрэх вас не можа быць ні аднаго чалавека, які-б не прадаваў па-ўрадару. Вы павінны быць застраўляваныя саборніцтва і ўрада за тое, каб дзённая выпраўка на трактар «ХТЗ» была-б не менш 8 га, на «УТЗ» — 25 га і на «Універсале» — 6 га. Дзённая выпраўка кожнай 24-радовай сямлі павінна быць не менш 20 га.

Справа гоюру кожнага трактарыста і трактарысты — не дапусьць ні аднаго простаго трактара ў баране.

Соцыялістычнае спаборніцтва павінна ахапіць кожны калгас, саўгас, брыгаду, зьяно. Арачця, селяўшчыкі, кожны калгаснік і калгасніца павінны працаваць па стаханаўскаму. Ганарова і адназначна заваца кожнага коноха добра дагляданна рабочага гаяна.

Мы, стаханаўцы — удзельнікі ўсебеларускага зьезда, абавязваемся чэсна драцца за правяленне ўсіх пастаўленых у гэтым звароце ўмоў, і залічываць усё калгаснікаў, калгасніц, работчы МТС і саўгасаў, старшыні сельсаветаў і калгасаў Беларусі, усёх трактарыстаў і трактарыстаў, усёх

спецыялістаў сельскай гаспадаркі, паследваць нашаму прыкладу. Мы вызываем поўную ўвоўненасць, што вы ад нас не астанеце.

Таварышы, нашай бюрократыянае карыстаюцца ворагі, яны ўсакім чынам отаралюна шпёнкамі нам, разважываюць нашы калгасы. Ш-ж не аб гэтым нам гаворыць ланіскага справа, або шпёнкамі з ка-нём па раду месці? Многія нашы кіраўнікі гэтага не бачалі і, як гаворыць таварыш Сталін, захваралі ільшай хваробай — бюрократыянае. Мудры таварыш Сталін вычылі нас, што пакуль існуе капіталістычнае ажуржэнне, да нас будуць пасылаць шпёнкаў, шпёнкаў, дыверсантаў, што траціцкія фальшыска агенты стараюцца і будуць отарача нам пакасацісь.

Гэта значыць — будзь на чаку, не давай ворагу спуску. Гэта асабліва трэба памятаць нам, працоўным паграчальных БССР.

Краіна сацыялізма прымае самую вымарытываную ў усёх канстытуцый у оўне — Стаўкіну Канстытуцыйно. Стаўкіна Канстытуцыйна з'яўляецца ў руках народаў СССР магучай зброяй даўнага руху наперад. Далейшае ўмацаванне нашых калгасаў — залог зможнага, культурнага і радаснага жыцця.

Таварышы, перад намі вельмі значныя вольш саўбы і барацьбы за стаўкі ўраджаў. Наш сьляты абавязак — выконваць поўнасна статут сельгасарцыі, выправіць усё факты парушэння і скажэнняў статута, працаваць чэсна, берачы калгаснае дабро, як зьяночы вока, умапоўваць сацыялістычную калгасную гаспадарку і тым самым маўваць бяляую магучасць аднаў і свечу сацыялістычнай дзяржавы рабочых і сялян.

Усе сілы на тое, каб пасяхова падрыўтаваць і правесці саўбу, на тое, каб атрымаць самы высокі ўраджай, дастойны краіны сацыялізма.

Наперад, таварышы калгаснікі і калгасніцы, усё прапоўныя Беларусі, да новых перамоў камунізма!

Няхай жыве таварыш СТАЛІН!

ДАГАВОР СОЦЫЯЛІСТЫЧНАГА СПАБОРНІЦТВА ЗАХОДНЯЯ ВОБЛАСЦІ З БЕЛАРУСКАЯ ССР

Перадвая калгасы, саўгасы, МТС, брыгады і зьезні БССР і Заходняй вобласці ў 1936 годзе, амагалічыць за выканаванне даных абавязальнасцяў правядура народна-гаспадарчага ўраджаўнага і амагалічыць за выканаванне паставіў у барацьбе за высокі ўраджай, за развіццё жывёлагадоўлі. На аснове правільнай арганізацыі працы, шырокага прымянення агратэхнікі іны атрымаў ва ўмовах несрыўчлага засушлівага дэтя ўраджай ільвавалака 60 і больш пудоў з гектара і зерных культур 150—160 пудоў з гектара.

Вольш работы гэтых перадавых калгасаў павінны стаць зьябыткам усёх калгасаў БССР і Заходняй вобласці. Абласная нарада старшыні перадавых калгасаў Заходняй вобласці і ўсебеларускі зьезд стаханаўскай сельскай гаспадаркі, абмяжоўвалі вынікі 1936 стаханаўскага года і азда на 1937 год, вышпачуючы ў указаньні таварыша Сталіна аб штогодній вытворчасці ў краіне 7—8 мільяраў пулоў хлеба, рашылі працягваць сацыялістычнае спаборніцтва паміж калгасамі БССР і калгасамі Заходняй вобласці і біруць на ступіны абавязальнасцяў:

ПА ЗАХОДНЯЯ ВОБЛАСЦІ

1. Па ільну: Атрымаць у 1937 годзе ўраджай ільвавалака ў сярэднім 4—5 цнт. з гектара. Атрымаць ураджай ільвавалака з насеннавоцых пасеваў 5—6 цнт. з гектара. Арганізаваць 3000 стаханаўскіх ільвававацых зьвоняў і забяспечыць атрыманне не менш адной тоны ільвавалака з гектара. Правесці ранні сеў у кожным калгасе і закончыць саўбу ільну ў 5—7 дзён. Выцерабіць на 350 ільвававацых не менш, чым на 100 га ільну на перабіць.

2. Па зярну: Забяспечыць атрыманне ўраджай зерных культур у сярэднім з кожнага гектара 12—14 цнт. пасеваў. Пасеяць яравых сартавых пасеваў на плошчы 310 тыс. га. Пасеяць радковым насевом зерных на плошчы 310 тыс. га. Правесці баранаванне азійных на плошчы 700.000 га.

3. Па жывёлагадоўлі: Дабіцца на фейх племянных фермах атрымання ўдою не менш, чым 3000 літраў малака на карову і 500 фермах не менш 2500 літраў малака на карову. Поўнасна захаваць у 1937 годзе нарадзіўшыся маладняк па ўсёх відах жывёлагадоўлі.

ПА БЕЛАРУСКАЯ ССР

1. Па ільну: Арганізаваць 2000 стаханаўскіх ільвававацых зьвоняў і забяспечыць атрыманне тоны ільвавалака з гектара. Атрымаць на 100 калгасаў з ільвававацых ільвавалака не менш 6 цнт. ураджай ільвавалака не менш 6 цнт. ураджай ільвавалака ў сярэднім

4—5 цнт. з гектара па рэспубліцы. Атрымаць ураджай ільвавалака з насеннавоцых пасеваў 5—6 цнт. з га. Правесці равнаю саўбу ў кожным калгасе і амагалічыць саўбу ільну ў 5—7 дзён. Выцерабіць на 300 ільвававацых не менш, чым на 100 гектараў ільну на ільвававацкіх.

2. Па зярну: Забяспечыць атрыманне ўраджай зерных культур па 20 цнт. з гектара на 100 калгасаў. Правесці пасев яравых зерных культур насеннем на плошчы 460 тыс. га. Пасеяць радковым насевом зерных на плошчы 460 тыс. га. Правесці баранаванне азійных на плошчы 700 тыс. га.

3. Па бульбе: Атрымаць сярэдня ўраджай бульбы па рэспубліцы 140 цнт. Атрымаць на 500 калгасаў сярэдня ўраджай бульбы не менш 200 цнт.

4. Па буйнай рагатай жывёлагадоўлі: Дабіцца атрымання 3 тыс. літраў і вышэй у 50 МТФ, 2 тыс. літраў і вышэй у 300 МТФ, 150 стаханаўскіх дабоўна ўдою не менш 3000 літраў ад кожнай каровы.

5. Па сьвінагадоўлі: Дабіцца адной тоны і вышэй прыкладу ў жывой вазе на адну сьвінакуду ў 100 СТФ і на 200 груп абслугоўваемых свейні асобнымі стаханаўцамі.

6. Па коногадоўлі: Правесці метаўважы племянных вытворчым не менш 50 проц. магучага пагадоўя злучнага кантыгенту 1937 года па калгасе БССР, поўнасна захаваць маладняк.

ПА БССР І ЗАХОДНЯЯ ВОБЛАСЦІ

1. Падрыўтаваць у агратэхнічэскай кіруючы калгасны актыў з тым, каб да вясны 1938 года старшыні калгасаў, брыгадзіры і зьявляючы злялі талкама.

2. На працягу 1937 года арганізаваць 300 новых хат-лабараторыяў.

3. Зрабіць узаемнаправерку сацыялістычнага дагавору ў першай палове ліпеня месца.

Арбратм прасіць быць газету «Савецкае дзедле». Удзельнікі стаханаўскага зьдэту калгаснікаў і калгасніц Беларускай ССР і абласной нарады старшыні і зьявляючы перадавых калгасаў Заходняй вобласці зьявляюцца да ўсёх калгаснікаў і калгасніц, работчы МТС і саўгасаў, старшыні калгаса

